

Mundtlig beretning generalforsamling 12. marts 2026

Indledning:

Det er godt nok længe siden, at vi har haft en helt almindelig generalforsamling, for sidst besluttede vi, at vi ville have et anderledes arrangement i stedet for en ordinær generalforsamling hvert andet år. Det synes vi, fungerede rigtig godt på Borgerskolen sidste forår med pandekagevogn og gode politiske diskussioner op til kommunalvalget. For os i kredsstyrelsen er det en god måde at få jeres holdninger med i styrelsesarbejdet på, men det er naturligvis til at lave om igen, hvis vi bliver enige om, at vi mangler ordinære generalforsamlinger hvert andet år.

En anden ting man kan gå hen og savne er vores skriftlige beretninger, hvor vi gjorde rede for, hvordan vi havde arbejdet med vores målsætninger. Den afskaffede vi, fordi vi syntes, at vi med vores nyhedsbreve holder jer opdateret. (Mappe på billedet bag mig) Her er samlingen af nyhedsbreve, som vi har skrevet til jer siden sidste ordinære generalforsamling, og personligt synes jeg, det er sjovt at kigge tilbage på den seneste valgperiode. I har alle fået brevene i jeres mail, og hvis nogen ikke husker at have modtaget dem, er det fordi, foreningen har en forkert mailadresse på jer, og så er vi meget interesseret i at få den rigtige. Dels skal I vide, hvad vi arbejder med, dels skal vi kunne komme i kontakt med jer, også i konfliktøjemed.

Der er rendt meget vand i åen siden sidst. Vi har fået nye folk i begge forvaltninger, hvor både skolecenterchefen i Ringsted og fagcenterchefen i Sorø er skiftet ud. På kredsen er vi glade for, at vi har lidt erfaring med os, for det tager sin tid at få dannet gode nye relationer til de nye folk. På kontoret gik Dorthe på pension og Ivar fik nyt job, og det var da lige ved at tage livet af os i foråret, for så var vi helt alene hjemme og måtte selv tage os af det hele. Heldigvis har vi fået Jacob i stedet, og han er gud ske lov helt utrolig lærenem og udgør allerede en solid og god erstatning. Jeg har som formand fået lidt mere sagsbehandling og Dorthes opgaver har vi delt imellem os. Også på skolerne er der skiftet ud i mange ledelser og vi prøver sammen med TR'erne at danne nye gode fællesskaber. Lidt udenfor egen andedam mærker vi også forandringer, naturligvis på verdensplan, hvor vi har set nye takter, som vi aldrig har kunnet forestille os, men også på lokalt plan, hvor vi har fået både ny borgmester og ny udvalgsformand i begge kommuner. Alle forandringerne har betydning for vores muligheder for at løse vores opgaver både på skolerne og i foreningen, og nu skal vi tale lidt om, hvad det konkret kan komme til at betyde, og hvad vi har tænkt os at prøve at gøre ved det, hvis altså nogen af os, der er med i kredsstyrelsen i dag, også fortsætter efter i dag 😊.

Kommunalvalg og tiden derefter:

Det var et meget specielt kommunalvalg i begge kommuner. Fælles er, at A og SF ikke er indgået i nogen af konstitueringerne, og at Enhedslisten i begge kommuner har støttet borgerlige borgmestre. Det fortæller noget om, at alliancer i kommunalpolitik kan være skrøbelige, men også at personligheder og personlige relationer er meget vigtige. Nu bliver det spændende, hvordan de politiske aftaler kommer til at se ud fremover. Vi er først og fremmest glade for, at vi ikke har lukket nogen døre til nogen partier, hvilket betyder, at vi kan gå ind i nye samarbejder uden en dårlig smag i munden. I politik bestemmer vælgerne, og som fagforening samarbejder vi med dem, der bliver valgt uanset bogstavet på deres parti.

Vi har grebet sagen an således, at vi har inviteret udvalgsformændene på kaffe, og her har vi aftalt at invitere begge udvalgene til et kommunemøde, hvor vi fortæller om vores forening, medlemmer og politiske budskaber. I Ringsted er et rigtig fint møde afholdt, og i Sorø er vi ved at aftale en dato med en meget travl udvalgsformand, som samtidig hænger i lygtepælene, fordi han også gerne vil i folketinget. Vi har foræret alle nye politikere en DLF-mulepose, som bl.a. indeholder fakta om os – en række nøgletal, som vi vil bygge på i dialogen med dem. Mange af de nye i udvalgene er nemlig helt nye politikere helt uden politisk erfaring, som ikke har haft en chance for at vide noget om skole. Vi glæder os til det nye samarbejde, og indtil videre ser det lovende ud. (Billede af muleposen)

Om det er et benspænd eller en ny mulighed, at der nu også er udskrevet folketingsvalg, vil tiden vise. Vi er i hvert fald midt i en valgkamp, hvor Danmarks Lærerforening forsøger at lykkes med, at skolen også kommer på dagsordenen. Verdenssituationen, forsvarsbudgettet og sundhedsvæsenet dominerer, men foreløbig er der også rum til snak om velfærd. Både DLF og FH har lavet materiale til de sociale medier, som vi gør en del ud af at dele og tale højt om, så det må I også meget gerne hjælpe os med. Man kan mene, hvad man vil, om Mette Frederiksens "lilleskole" med 14 elever i klasserne, og det er der også virkelig mange lærere, der gør 😊. Danmarks Lærerforening har taget vel imod udspillet af to grunde: Dels sætter det fokus på en massiv økonomisk investering i skolen, dels betyder det med 14 elever i én klasse jo, at der skal være en lærer (altså ikke "voksen" eller pædagog) pr. 14 børn, og det er jo en normeringstankegang, som vi forsøger at forfølge, idet det lægger op til 2 lærere til 28 børn. Udspillet har helt sikkert sat lærergerningen på dagsordenen, selvom vi jo godt kan se, at det også er valgflæsk. Andre partier har fulgt trop og lover os også milliardinvesteringer i folkeskolen, og der er stadig nye skoleudspil på vej fra endnu flere partier. Det bliver spændende, hvordan sammensætningen af Folketinget ser ud efter valget, og hvordan milliarderne eventuelt lander i skolen, men I kan godt regne med, at der bliver rakt ud til samarbejde på landsplan, uanset hvem der bliver valgt.

Løn:

Det meste løn forhandles jo på centralt niveau, og det der nu engang er aftalt, sørger vi for at tjekke udmøntningen af, når vi kommer rundt og laver løntjek på skolerne. Det er sjældent, at der er fejl i det, kommunerne indberetter ift. grundløn og anciennitet, men det hænder, at det glipper med at få udbetalt diverse tillæg, så der henter vi en del penge til medlemmerne. Det er naturligvis godt at finde lidt ekstra til jeres lønningsposer, men bedre, hvis det var enkelt at udbetale løn. Det synes vi, er et ganske godt argument for, at vi skal fastholde vores lønsammensætning overskuelig, enkel og ens for alle. Det synes de ikke på den anden side af bordet. Det er nok ikke det administrative bøv, de ønsker sig mere af, men de ville elske, hvis de kunne give nye medarbejdere fra andre kommuner rekrutteringstillæg for at blive ansat i Ringsted og Sorø. Det har vi i princippet ikke noget imod, men vi fastholder igen og igen, at vi ikke vil finde os i, at nye lærere skal have højere tillæg end deres kollegaer, der har været ansat i mange år. Vi vil hellere hæve alles løn, for det synes vi absolut er mest fair for alle jer, der trofast har haft job mange år i vores egne kommuner. Vores lønstrategi består altså, så længe I ikke fortæller os, at vi skal gøre noget andet, og vi kæmper videre som hidtil for større tillæg til alle. (Billede af penge)

Arbejdstid:

Fælles for alle arbejdspladser er, at lederne synes, at de gør det allerbedste for jer, hvis de kan planlægge så individuelt som muligt, uddele undervisningstimer, forberedelse og opgaver til den enkelte, uden at kigge på det samlede overblik. (Det er næsten ligesom med lønnen, som de også gerne ser forskellig). TR'erne og vi ser til gengæld på det samlede overblik, for vi kigger på alles opgaveoversigter. Selve kvaliteten af

opgaveoversigterne har vi arbejdet indædt på i flere år, og de fleste steder er de også blevet langt mere overskuelige. Overskueligheden betyder til gengæld også, at vi får øje på de ting, som vi ikke synes giver mening, og det hjælper vi TR'erne med at beskrive, forklare og fremføre for lederne.

Forberedelse er f.eks. en omdrejningsfaktor for manges arbejde, og den kan være både individuel og fælles, men den kan også aflyses, hvis fagportalerne kan gøre det for os, og det er der i hvert fald nogen ledere, der mener. Hertil kommer vores nye ven – AI, og her har vi ganske enkelt ikke helt overblikket endnu ift. hvad det kan gøre for skoleverdenen, men vi arbejder også politisk med det, f.eks. ifm implementering af det nye fag teknologiforståelse.

Når vi forhandler arbejdstid med kommunerne, prøver vi ganske kort fortalt at sætte lærerens vilkår først. Vi er helt med på, at vi er der for børnenes skyld, og hvis vi skal have en skole til at lykkes, er der virkelig mange faktorer, der spiller ind. Men hvis vi skal lykkes med undervisningen, kræver det tid til forberedelse, tid til elevsamtaler, tid til skole-hjemsamarbejdet og tid til skoleudvikling. Det er vi helt enige med forvaltningerne om, men de mener bare, at vi kan gøre det lidt hurtigere, end vi mener 😊

Samtidig er "fleksibilitet" blevet det helt store nøgleord. Vi vil da gerne være fleksible, men her kan vi godt blive i tvivl om, hvad det konkret betyder. Betyder det mon, at vi skal stå til rådighed fra 7.30-17.00 alle ugens dage plus et par lørdage til skoleudvikling og et par håndfulde aftenarrangementer? Eller betyder det omvendt, at vi gerne må besøge tandlægen indenfor normal arbejdstid eller hente ungerne i børnehaven tidligt, mod til gengæld at klare arbejdsopgaverne på et andet tidspunkt? Vi prøver at finde en ramme, hvor det første ikke bliver tilfældet, men det næste bliver muligt. (Billede af aftalerne). I Sorø har vi afsluttet arbejdet med justeringerne af vores forståelsespapir, og i Ringsted er vi stadig i gang med forhandlingerne, for kommunen har helt opsagt aftalen, så der er arbejdet lidt mere kompliceret.

Nye krav til pædagogisk og faglig praksis/"skolen der kan mere for flere".

Vi oplever, at rigtig mange af jer slås med særlig to ting:

- 1) Manglende resurser til at tage jer af børn med diagnoser og andre sociale udfordringer, og i nogle tilfælde også manglende uddannelse i diagnoserne.
- 2) Børnesyn og krav fra markante forældre.

Begge dele handler faktisk om lærerens autoritet. Hvilken lærer er det, vores omgivende samfund forventer, at vi skal være, og hvilken slags lærer vil vi selv gerne være?

Der er ingen tvivl om, at folkeskolen er underfinansieret, og at inklusionsmidlerne, der burde følge med børn med særlige behov, ikke er til at få øje på. Det er en stadig kamp for os i DLF at tale for, at specialundervisning ikke er gratis. Når vi så samtidig skal til at bruge svimlende summer på krudt og kugler, står vi altid lokalt tilbage med økonomiske Sorteper.

Men der er også en kæmpe udfordring i, at befolkningens (forældrenes) forventninger til det offentlige (folkeskolen) er langt højere, end det vi er i stand til at tilbyde. Faktisk betaler vi jo forholdsmæssigt mindre i skat end for 10 år siden. Vi bruger flere penge i privatlivet, men det offentlige Danmark må spare gang på gang. Det må vi bede nogle politikere om at være med til at forklare og forsvare overfor forældre. Man har simpelthen ikke købt hele skolen med sin personlige skattebillet.

Når det så er sagt, er der også ting i den daglige praksis, som kan hjælpe os med at lykkes bedre med at forventningsafstemme med det omgivende samfund. Hvem har ikke fulgt med i Louise Klinges anerkendende pædagogik og Mattias Tesfayes PDO – pissedårlig opdragelse. Vi ser faktisk helst en

folkeskole HELT uden pis.... Vi skal ikke tale folkeskolen op. Vi skal ikke tale folkeskolen ned. Vi skal tale om folkeskolen præcis, som den er. Og her hjælper det at tale i et sprog, som både børn, forældre og politikerne forstår.

Vi har arbejdet med mentalisering i Sorø til den store guldmedalje, og alle lærere skal på kursus med Rikke Yde i Ringsted (Altså hende der netop taler om at håndtere markante forældre). Det er så fint, at vi får gode redskaber til at håndtere dagligdagens problemer, men hvis den ramme, vi bliver sat i, er urimelig, så nytter det simpelthen ikke, for så kan vi stadig ikke lykkes med opgaven.

Der skal mere end et kursus til. Vi tror, at Stefan Hermann har et godt bud på en vej at gå, når han taler om, at vi skal have vores læreridentitet tilbage, og at det også handler om, at vi selv tør vise vejen og kaste os ind i debatten om skolen.

For nylig foreslog en af vores chefer, at vi skal udvikle et professionsideal. Det kan vi da godt bruge mange timer på, men her kan vi i DLF jo faktisk godt være behjælpelige, for vi har jo et ganske udmærket et af slagsen. Det fik han naturligvis sendt straks efter mødet med os, for lærerne ved jo godt, hvad der skal til – de skal sådan set bare spørge os 😊

Der skal også penge til, og i øjeblikket befinder vi os som før nævnt midt i valgkampen. DLF's kampagne signalerer, at folkeskolen skal være et fundament for fællesskab og sammenhængskraft i vores samfund. Kampagnen handler om skolen i fremtidens Danmark. Vi skal sikre, at der er en folkeskole om 10, 20 eller 50 år, og det må ikke kun handle om børnesyn/værdier mm. Vi skal servere konkrete løsninger til politikerne og gerne have en folkelig opbakning til at investere i skolen. (Billede af børn)

Alle børn har ret til den rette undervisning

Sloganet er et gammelt DLF-slogan, som stadig giver rigtig god mening. Vi anerkender, at vi skal bestræbe os på, at flest mulige børn kan blive på en almindelig distriktsskole. Men vi ved også, at der er mange børn der har brug for specialiserede skoletilbud. Vi kan ikke fikse alle problemer i distriktsskolen, og vi har ikke forstand på alle diagnoser. Det burde være hel banal viden, men vi har rigtig meget brug for det, lærerne kan på specialskolerne, og den viden specialuddannede skolekonsulenter, UU-vejledere, audiologopæder osv, der er ansat i de kommunale forvaltninger, besidder. Vi kan supplere hinanden, understøtte hinanden, vi kan have (U)PPR-ansatte ud på skolerne, men vi er nødt til også at prioritere specialskolerne. For tiden ser vi, at mange – både professionelle, ledere og politikere, mener, at vi bruger for mange penge på specialområdet. Det gør vi muligvis også, men her fra fagpolitisk hold skal der i hvert fald ikke være tvivl om, at vi mener, at vi har brug for alle kræfter for at lykkes, og at vi har brug for rigtig specialundervisning, også på særlige skoler for den slags. Det er naturligvis for børnenes skyld, men vi ved, at det også er for lærernes skyld. Lærerne brænder simpelthen sammen, hvis de skal tage sig af alle slags udfordrede børn, samtidig med, at de skal de skal levere individuel kvalitetsundervisning til alle andre helt almindelig undervisningsparate børn (Samme billede som ovenstående afsnit – for det er to emner, der supplerer hinanden.)

Lærernes retssikkerhed:

I har nok fulgt med i lovforslaget om fysisk indgriben. Det er afgørende for os, at det ikke kommer til at handle om, at lærerne vil have magt og mulighed for at smække eleverne et par på låget, hvis vi lige synes. Det er SÅ langt fra de idealer, vi driver skole på.

Det handler derimod om, at vi vil sikre lærerens retssikkerhed. Børnene færdes i forskellige arenaer – skole, hjem og fritidsaktiviteter. Og for øjeblikket kan en lærer kan fyres for det samme, som en fodboldtræner finder helt naturligt at sige til børn. Vi er enige om, at det ikke er hensigtsmæssigt at skælde børn ud, men dels kan der opstå en farlig situation i et klasserum, dels er vi jo alle mennesker, og vi kan ikke undgå, at en lærer bliver vred eller ked af det, når man bliver slået på eller kaldt virkelig grimme ting. Selv en skolelærer kan få et "mentaliseringssvigt" og i de situationer, er det *helt* afgørende, at *alle* parter høres, *inden* der skrides til sanktioner overfor læreren. Det betyder ikke, at vi skal forsvare læreren for enhver pris, men det betyder, at alle skal have en fair behandling. Det duer ikke, når skolelederne af frygt for at ende på forsiden af avisen, skynder sig at afskedige en lærer, og vi er også nødt til at turde tale åbent om, hvorfor nogle lærere ender med at være trængt så meget op i en krog, at de handler overilet.

Foreningen har i den sammenhæng skelet til Norge, og den hvidbog som professor Jørn Vestergaard har lavet, og har derfor samarbejdet med skolens mange parter for at få ændret i ordensbekendtgørelsen eller undervisningsmiljøloven.

Skolen er et fællesskab, som alle skal indgå i, både elever og voksne, hvilket også fremgår af folkeskolelovens formålsbestemmelse. Alle elevers ret til undervisning skal sikres igennem stærke fællesskaber. Som reglerne er nu, er lærerens eneste handlemulighed at flytte en hel klasse, hvis én elev forstyrrer undervisningen så meget, at den ikke kan gennemføres. Det er urimeligt og uholdbart.

Vi skal have klare og tydelige regler om fysisk indgriben, når alle andre pædagogiske midler er udtømt - både for lærernes og elevernes skyld.

Vi har brug for tydeligt at kunne skelne imellem, hvornår der er tale om helt almindelig omsorgs- og grænsesætning, og hvornår der er tale om mere vidtgående indgriben. Det er ikke klart i dag.

De uklare regler gør, at flere lærere er bange for konsekvenserne ved at handle i tilspidsede situationer. Bekymringer er desværre helt reelle, da vi har set medlemmer, som har mistet deres job efter at have grebet fysisk ind på samme måde, som ovennævnte fodboldtræner eller forældre i hjemmet ville gøre. Når kollegerne oplever, at en lærer er blevet bortvist eller det på anden måde har haft ansættelsesretlige konsekvenser, skaber det usikkerhed i lærergruppen, og man kan tænke "det kunne lige så godt have været mig".

Der vil altid opstå situationer på en skole, hvor lærere har pligt til at handle – ikke magtfuldt, men omsorgsfuldt. Der er brug for et hurtigt skøn i situationen, og det vil vi gerne have tydeliggjort i lovgivningen.

DLF har naturligvis lavet et høringssvar til forslaget, og har foreslået præciseringer, der understøtter lærernes fagprofessionelle skøn, mindsker fortolkningsrummet, og sikrer en praksisnær og proportional anvendelse af reglerne. Når der imidlertid er udskrevet folketingsvalg, sættes alt almindeligt lovgivningsarbejde på pause, til valget er overstået, så arbejdet er ikke gjort færdigt endnu. Til gengæld har hele forligskredsen været med i arbejdet, så vi tror på, at uanset hvem der får magten efter valget, vil sagen blive taget op igen, når holdet er sat efter valget. Ellers vil DLF helt sikkert minde dem om det.

Samtidig har der kørt en debat om lærernes ytringsfrihed, og her har vi fået medhold hos ombudsmanden ift. en aktuel sag i København. Det er simpelthen ikke tilladt at lukke munden på os ved at indkalde til

tjenstlige samtaler, afsked o.lign. på baggrund af, at vi taler om skolens tilstand i det offentlige rum, så længe vi gør det på egne vegne og som privatpersoner. Foreningen gør en masse ud af at blæse den afgangsrunde rundt i hele landet, så alle landets kommuner bliver vidende om det.

(Billede af Folkeskolens forside)

OK26:

De generelle forhandlinger er faldet på plads, på både det kommunale, det regionale og det statslige område, og I har sikkert fulgt med i, hvordan det er gået. Som altid er det en udfordring, at de 3 økonomipengetanke ikke må blandes, så der er stadig forskel på lønniveauet, om end alle 3 områder er hævet betragteligt.

Barns 3 sygedag blev ikke en ret, men en mulighed, og det var en virkelig sej kamp. Faktisk var Gordon Ørskov helt oppe på øverste trin af konfliktrappen for at opnå det. Nu gælder det for os alle om at holde øje med, om lærerne får lov at benytte muligheden, for ellers må vi tage den sag op igen. Når bedsteforældrene går på arbejde til de er over 70, bliver vi simpelthen nødt til at skaffe børnefamilierne ordentlige vilkår.

Vi fik åbnet op for lidt mere på fritvalgmulighederne og dem, der hverken har omsorgsdage eller seniordage har fået en fleksdag, som vi håber, kan blive udvidet ved næste overenskomst.

Vi fik ikke flere seniordage, og det er for os at se en brændende platform, hvordan vi får lærerne til at holde til et meget langt arbejdsliv. Arbejdsgiverne ville helt fjerne seniordagene, for de vil helst ikke aftale noget som helst, som betyder, at arbejdsudbuddet mindskes – vi har bare at tjekke ind på pladsen hver dag. Så egentlig er det en sejr, at vi har beholdt dem, men det er jo en ringe trøst, for dem der har rigtig meget brug for dem.

I skrivende stund er organisationsforhandlingerne ikke slut endnu. Det drejer sig om, at vi ikke vil være tilfredse med løn. Der skal også gerne noget med om arbejdstid, og det er jo som bekendt ikke KL's hofret. En anden udfordring er, at statens område ikke har fået lov at forhandle videre p.g.a. det udskrevne folketingsvalg. Det er en teknisk detalje, og dem er der mange af, men det betyder desværre, at der endnu ikke er bundet en sløjfe på OK26.

Når kun står afstemningen tilbage, kan du læse alt om forligene på både det statslige, det regionale og det kommunale område på DLF's hjemmeside, ligesom du kan spørge os og din TR om detaljerne i forligene.

(Billede af OK26)

Mindre medlemsgrupper:

Siden sidste generalforsamling har vi været tæt på at miste vores Fri Fagskole i Sorø. Den har også status af efterskole, og derfor er grænsedragning mellem overenskomsterne et emne der. Det ville være billigere for ledelsen, hvis medlemmerne var på en anden overenskomst, men DLF og Frie Skolers Lærerforening har landet en aftale med staten, så de bliver hos os.

Værdien af at være på en overenskomst bliver meget tydelig på statens og regionens område, hvor det ikke længere er en selvfølge at følge en overenskomst. F.eks. er det blevet moderne på ZBC, hvor vi har vores SOSU-undervisere som medlemmer, at ansætte f.eks. vejledere på "individuelle kontrakter", som ikke følger

overenskomst. Det er noget andre fagforeninger under FH desværre kender alt for godt, men det er nyt for os i DLF, så der tager vi kampen for OK forhold meget bogstaveligt.

På vores regionale arbejdsplads Filadelfia har organisationerne sammen kæmpet for en fast årlig procentsats til lokal lønforhandling, og det ser ud til at lykkes nu. Desværre mærker vi også et øget pres på de personalepolitiske forhold hos vores mindre medlemsgruppers arbejdsgivere, så vores sagsbehandler, der særligt tager sig af jer, har nok at se til.

Heldigvis har Jacob og Lise et godt samarbejde med både TR'erne og lederne på de forskellige arbejdspladser, og her oplever vi tit, at det er Danmarks Lærerforening, man henvender sig til – sikkert fordi vi er ret tæt på arbejdspladserne, hvis vi sammenligner med de andre faglige organisationer. Medlemmerne ved også, at de kan kontakte kredsen direkte for at få råd, vejledning og opbakning i svære situationer. Så selvom folkeskolen fylder i den offentlige debat og i vores medlemsbreve, er alle de mindre områder hele tiden i vores bevidsthed. (Billede af mennesker)

Rekrutteringsindsats: 2013 var 95,3% i Ringsted med i DLF. I 2024 var det 88,1%. I Sorø var det i 2013 91,8% og 81,8% i 2024. (Her taler vi om månedslønnede ordinært ansatte på vores overenskomst). Det er stadig en virkelig flot organisationsprocent sammenlignet med andre faglige organisationer, men det siger sig selv, at vi mister indflydelse, hvis den udvikling fortsætter. Det sidste års tid har vi sammen arbejdet sammen med TR'erne på at få alle kollegaer med i Danmarks Lærerforening, og TR har gjort en kæmpe indsats ude på skolerne. Vi håber, at I vil hjælpe med. Man kan altså ikke som udgangspunkt regne med, at ens kollega er organiseret, så det vil være helt naturligt at starte snakken på arbejdspladsen. Vi har af og til kollegaer som ringer til os, fordi de er kommet i problemer. En kollega har f.eks. sagt: "Ring op til kredsen og hør, hvad de siger om...." Eller "Hvorfor gør kredsen ikke noget?". Her bør starten på den samtale handle om, at det er vigtigt at tjekke ind i fællesskabet allerede fra starten. Vi har alt for mange der ringer til forsikringen, når huset står i flammer, hvis man kan tillade sig at bruge det billede. Så hermed en opfordring til at tage imod nye kollegaer ved at fortælle dem om nødvendigheden af en "rigtig" fagforening, for det er Krifa simpelthen ikke. De kan hverken lave løn eller overenskomster, de dukker heller ikke op, når man skal til samtale med ledelsen, og de yder ikke støtte under en konflikt. Meget mere behøver vi vist ikke at sige om det. (Billede med "den sidste puslespilsbrik").

Fremtidens DLF – kontorets drift – medlemstal: Det er desværre ikke kun i Ringsted og Sorø, at vi ser et faldende medlemstal, og det skyldes ikke kun Krifa og de andre gule. Der er også færre faste lærere på overenskomst sådan generelt. Det drejer sig dels om, at der er flere pædagoger i skolen end hidtil, at 10. klasse skrumper og nok ender i EPX'en, at flere elever tager tidligere på efterskole, at flere går i privatskole osv. Mange "spiser" af vores overenskomstområde, og det betyder noget for os. Samtidig bliver en fagforening hele tiden udfordret af nye initiativer, herunder også gode og spændende opgaver. Tilsammen betyder det, at hele Danmarks Lærerforening arbejder med "Fremtidens DLF". Vi kigger på udfordringsbilleder og organisering som aldrig før, og lokalt deltager jeg i 3 arbejdsgrupper, der drejer sig hhv. om økonomisk holdbarhed i kredse, politisk interessevaretagelse og sagsbehandling. I første omgang taler vi ikke om sammenlægning eller nedlægning af kredse, men foreløbig om de fælles opgaver, vi skal løse, og hvordan vi gør det bedst. Det kommer I helt sikkert til at høre mere til med tiden. I dag vil I senere erfare, at vi foreslår, at kontingentet holdes i ro, men man kan jo godt regne ud, at det med stigende lønninger og faldende medlemstal, reelt er en besparelse, og det kan naturligvis ikke holde i længden.

På vores eget lille kredskontor har vi for at imødekomme ovenstående ikke ansat en ny sekretær, da Dorthé gik på pension, og det er ikke kun et økonomisk spørgsmål. Vi har fået mobilt telefonsystem, og de allerfleste af jer skriver eller ringer til os, så der er ikke længere brug for fast bemanning i receptionen. Det betyder naturligvis en omstilling for os, for der er en del praktiske opgaver, der enten ikke bliver løst, eller som vi nu gør selv. Telefon og mail er bemandede præcis, som den plejer, men det kan hænde, at du bliver ringet op efterfølgende, hvis vi lige taler med en anden eller er til møde, når du ringer. Vi har en fin opkaldslog, så vi garanterer, at ingen opkald forbliver ubesvarede. Samtidig har vi, som jeg sagde i indledningen, ansat en ny faglig sagsbehandler, Jacob, som i den grad har taget handsken op efter Ivar. Jacob er rolig, stabil, imødekommende og hurtig på tasterne, også ift. løn og regneark. Det første hjælper jer medlemmer, det sidste dem i styrelsen, der ikke er digitalt indfødte 😊. (Billede af "fremtidsskilt")

FH – Vestsjælland:

Jeg sidder fortsat i bestyrelsen i FH – Vestsjælland. FH er jo en forholdsvis ny konstruktion og er en sammenlægning af de store gamle faglige fællesskaber LO og FTF. To ting er helt sikre: 1) Vi har brug for det faglige fællesskab med de andre organisationer, hvis vi skal bevare den danske model og fagbevægelsens indflydelse på sammenhængskraften i vores demokrati og samfundsopbygning. DLF er en lille bitte brik, og hvis vi er den eneste velfungerende faglige organisation, får vi ingen indflydelse. Vi har altså brug for de andre, og vi har brug for forståelsen af vigtigheden af at være organiseret. Vi er i forhold til indgåelse af overenskomster helt og aldeles afhængig af en høj organisationsprocent. Rekruttering har derfor været et fokuspunkt på bestyrelsesmøderne, og vi har hentet inspiration hos de andre organisationer. Der er netop blevet foretaget en midtvejsevaluering, hvor vi alle er blevet spurgt om, hvordan vi synes, organisationen virker indtil videre, og der vil helt sikkert blive handlet på erfaringerne derfra, når der skal være FH-kongres til efteråret. 2) Det er svært, når mange fagforeningskulturer slås sammen, og der er en million praktiske udfordringer. Herunder hvordan vi får liv i kommuneudvalgene, som f.eks. arrangerer 1. maj. Det er meningen, at både tillidsrepræsentanter og medlemmer af organisationerne kan melde sig til arbejdet, men i DLF må vi nok indrømme, at netop 1. maj ikke er vores store flagskib. Vi arbejder rigtig forskelligt i organisationerne, og vi har helt forskellige mærkesager. FH har fælles indsatsområder, og det siger sig selv, at velfærd og uddannelse er DLF's hjertebørn, mens andre kan have social dumping og kollegaer uden overenskomst som primær fokus. Desuden er vi rundet af forskellige kulturer, og vi skal lære at arbejde sammen på nye måder. Endelig kan det være svært at se direkte, hvad der helt konkret kommer ud af arbejdet. Sådan er det jo med alt politisk arbejde, men i vores bestyrelse efterlyser vi, at vi kan få lidt mere hjælp fra FH centralt og også lidt mere synlighed af formandskabet i pressen. Lokalt tror vi ikke på, at de enkelte medlemmer i de enkelte organisationer kommer til at kunne mærke en forskel på arbejdssituationen i hverdagen, fordi vi har fået FH. Til gengæld lægger vi os i selen for at lave nogle arrangementer for medlemmerne, som kan være relevante for alle på arbejdsmarkedet. Vi har f.eks. lige haft Mads Herschend til at fortælle om psykologisk tryghed, og i foråret kommer Pios chefredaktør og fortæller om unge og fagbevægelsen og Jakob Mark om hans nye bog. Hvis du er interesseret, så følg FH Vestsjælland på Facebook, her kan man finde link til arrangementerne. (Billede af FH-bod ved folkemødet i Sorø)

Vedtægtsændringer: Tilbage til den lettere kedelige del af egen andedam, og grunden til at vi i dag holder en helt straight generalforsamling uden nogen form for svinkeærinder: En del af det tidligere punkt "Fremtidens DLF" drejer sig om, at vi skal være endnu mere fælles med hele Danmarks Lærerforening. Vi

arbejder med mere sikre IT- og telefonløsninger, forsikringer og den slags. Vi er i kredsene det, man kalder "selvstændige juridiske enheder", og det betyder, at vi selv har ansvaret for økonomi, drift af kredskontorerne, politisk arbejde osv. Men i takt med, at verden ændrer sig og GDPR og andre spændende tiltag har holdt sit indtog, er der brug for en opdatering flere steder. Engang var billedet bag mig nok som juridisk dokumentation, når kredsene skulle konstituere sig, skrive referater og lave regnskab. I dag arbejder vi med 5 forskellige platforme, hvor vi passer på jeres oplysninger, sagsbehandling og regnskaber, og vi har hele tiden en jurist med på sidelinjen. Man kan mene om det, hvad man vil, men en del af det er der bare ikke nogen diskussion om, andet gør vi, fordi vi gerne vil være ordentlige, åbne og gennemsikrelige, og derfor skal vi også kigge på vores vedtægter.

De er nemlig i udgangspunktet oldgamle, men er naturligvis blevet ændret undervejs. Vedtægterne i alle de andre kredse er lige så forskellige som kredsene. Derfor har vores jurister på Vandkunsten udarbejdet nogle standardvedtægter, som de gerne vil have, at vi læner os op ad. Ikke fordi vi skal være ens, men for at vi skal være så juridisk korrekte som muligt. Derfor har vi valgt at foreslå, at vi benytter de anbefalede vedtægter, og derfor har vi lavet en sammenskrivning af de nye vedtægter og vores lokale vedtægter. Det hele ligger på hjemmesiden, og vi når til det om lidt under selve punktet, så dette blot en forklaring på, hvorfor vi har valgt at lade vedtægter fylde så meget i aften. (Billede af den gamle protokol)

Aktiviteter

Vi har afprøvet forskellige former for medlemsarrangementer: Foredrag både i eget og FH-regi, biografbesøg, åbent kredskontor, og i november afholdt "Åbent kursus" med overnatning. Ved sidste generalforsamling spurgte vi også jer, hvad I havde mest lyst til. I kredsstyrelsen synes vi, at det er vigtigt, at arrangementer har et fagligt sigte, og ikke kun er en selskabelige, i hvert fald så længe, foreningen betaler. Uagtet hvilken type arrangement, vi holder, kan vi se, at deltagerkredsen er faldende. Ved åbent kursus forlod mange kursusejendommen om morgenen, selvom vi havde to oplægsholdere i løbet af formiddagen, og det betyder jo, at vi bruger penge på noget, som kommer meget få til gavn. I må fortsat meget gerne hjælpe os med at komme med forslag til foredragsholdere eller aktiviteter, som I kan tænke jer. (Aktivitetsbillede)

Kommende indsatsområder:

Den kommende kredsstyrelse skal kunne stå på mål for denne beretning, og det giver det jo sig selv, at ovenstående temaer er det, vi skal arbejde videre med efter denne generalforsamling. Der er masser af tage fat på – både dagsordener vi selv sætter, og noget der kommer udefra. De konkrete indsatser skal den kommende kredsstyrelse sammensætte, og der skal samarbejdes med både jer og TR'erne om det. For nylig har vi holdt møder med skolelederformændene i vores kommuner, for de kommunale skoleledere i har – ligesom jer – svaret på en medlemsundersøgelse. Vi har fået undersøgelserne fra deres forening, og det er altså helt vildt at se, at det, I er glade for (f.eks. elever, fag og kollegaer) også er det, de er optaget af. Det samme gælder også udfordringerne: Her peges der fra begge grupper på arbejdspress, dokumentationskrav, inklusionsopgaven, forventninger fra forældre – og udfordringer med de markante afslagsen, samt muligheder for at udvikle sig fagligt via kurser osv. Det er iøjnefaldende, og man spørger sig selv, hvorfor der så alligevel opstår uenigheder rundt omkring. Grundlæggende har vi samme område, vi brænder for, og samme udfordringer med at få det til at lykkes. Det er stilladset, forventningerne og økonomien, den er gal

med, og det skal vi tage fat på, og det er det, der skal tages fat på med alle samarbejdspartnere. (Billede af målskive).

Afslutning:

Stefan Hermann har skrevet bogen "Læreren i midten", og her har han et bud på, hvordan vi kommer videre, både som faggruppe og sammen med det omgivende samfund – herunder ledere og andre kollegaer, politikere, forældre m.fl. Han har et historisk rids over forskellige tidsaldre, pædagogiske retninger, love OG lærerroller gennem tiden, og et fælles omdrejningspunkt er, hvordan lærerautoriteten har ændret sig over tid. Skolen skal være et neutralt sted og er ikke et tilfældigt mødested. Vi er samlet om opgaven, som er læring, og vil du blive til noget, må du lære noget. Det har sådan set *ikke* ændret sig, men vores rolle udviklende sig fra lektor Blomme over den demokratiske klasselærer som "mervidende" rammesætter, coach og undervisningsekspert, til nu at være endt i det, han kalder en "trivselssnedker" – *DET* har ændret sig. Før skulle eleven stå på tå for at møde læreren, nu skal læreren på knæ for at servicere eleven. Nulpunktet var 2013, og siden da har vi brugt krudt på at vinde tabt land tilbage, både ift. respekt i samfundet, autoritet og arbejdstid. Måske har han en pointe, når han siger, at vi står i en dannelseskriser, hvor vi skal turde vise vejen, tegne horisonten og være fyrtårn for eleverne. For tiden "føler vi" at det regner – måske skal vi bare konstatere det, så vi kan koncentrere os om opgaven - og evt. finde en paraply frem. Og hvis vi vil lykkes med fortsat at være i midten af samfundet, må vi insistere på at gøre det sammen og i dialog. Her er de nye fagplaner, som lærerne selv er med til at udvikle, måske et redskab, der kan hjælpe os. Her kommer de enkelte fags faglighed nemlig i fokus igen, og snakken om didaktikken skal have en central plads på skolerne. Det er noget, mange lærere har savnet i de mange år, hvor vi mest har fået uddannelse i trivsel.

Måske har vi også brug for at slå et slag for, at vi ikke kan løse alle samfundets problemer i skolen, og at lærere ikke har superkræfter. Vi har faktisk brug for at hylde middelmådigheden, og det skal være denne beretnings slutreplik. Vi er heldigvis nogle ambitiøse mennesker, der gerne vil gøre vores arbejde godt og hjælpe børnene med at blive gode og dygtige samfundsborgere. Men vi har også talt os op til at skulle yde maksimalt og helst lidt mere end 100% - og helst hele tiden. Måske er det tid til at sige, at det faktisk er helt OK, at vi alle har dage, hvor vi ikke kan præstere max, hvor vi ikke er super fleksible og super mentaliserende. Det hører nemlig med til at være menneske 😊

Det var en tur op på den høje klinge. Nu skal vi have en debat om beretningen – og jeg lover, at vi kommer helt ned på den praktiske bane med vedtægtsændringerne 😊

Men først vil vi også gerne sige TAK for opbakningen og samarbejdet i den periode, der lige er gået – både til jer medlemmer, - (også jer i fraktion 4, som fortsat interesserer jer for vores fælles sag, selvom I kunne vælge hængekøjen fremfor os), til TR'erne som hver dag får det hele til at hænge sammen, til Jacob, der holder styr på kontoret til hverdag, til jer der har været et rigtig godt hold at arbejde sammen med i styrelsen - og naturligvis også dagens dirigent. Tak for ordet og tålmodigheden 😊